

показва какъ всякога ъ гужда за основаніе на размишленія-та си. А защото всички-тѣ хора не сѣ еднакво просвѣщени и образовани; и — не мислятъ слѣдователно еднаковимъ образомъ: то и веѣки не вижда еднакво и съ сѣщый блескъ истинѣ-тѣ; но нѣкой си ъ види чрезъ лѣжливо-то и магическо око на користолюбіе-то, а други сяка че ще ѣ намѣри въ калугерекій животъ, а други пакъ въ свѣтски наслажденія, или въ обширна и многостранна ученость и проч. — И тѣй, вмѣстно *една истина*, явяватъ се *много мнѣнія*, които ушь като истинни начала, ставатъ основни понятія на домашній нашъ животъ. Отъ тѣя чѣстны понятія, разумъ-тѣ си составляетъ сужденія; и, отъ домашне-то огнище, онъ се мѣчи посредствомъ наведеніе-то да прави умозаключенія за онія требованія и правдины, които сѣ свойственни само на всеобща-та и Божественна истина!... — И, ако по злополучію, онъ немери прости и безевѣстны челоуѣцы, убѣждава ги че дѣйствително *истина-ша* служи за основаніе на негови-тѣ, мѣкаръ и най лѣжливи и гнусни начала: — примѣры на такива *лѣжливи проповѣдници на истина-ша* имамы твѣрдѣ много, а особенно между нѣ просты-тѣ челоуѣцы. А за да може нашій разумъ, при издирванье-то на истина-та, справедливо и добрѣ да дѣйствова; то онъ е длѣженъ да слуша добрѣ внушенія-та, които му дава неговій умъ, и сетнѣ — при свѣтлина-та на Вѣра-та, която въ такѣвъ случай го укрѣпява, чрезъ духовны-тѣ свои дарбы *да размисли, да разсѣди и да уразумѣе* добрѣ истинѣ-тѣ. Тогавя само наша-та мисль ще приемне еднаѣ общѣ формѣ и ще стане едно удовлетворително начало на познаніе-то за всички-тѣ челоуѣцы и ще насѣли область-тѣ на разумъ-тѣ съ здравы понятія.

в) Подиръ мислы-тѣ слѣдовать *желанія-ша*; и, равнимъ образомъ и тукъ сѣпикасванія-та вѣтреш-